

IN MEMORIAM

BOGOMIR MILOŠEVIĆ, dipl. ing. agr., (1926 - 2015)

U srijedu 28. siječnja 2015. u Zagrebu u 89. godini života preminuo je Bogomir Milošević, dipl. ing. agronomije.

Bogomir Milošević rođen je 20. rujna 1926. u Zagrebu. Diplomirao je 1950. u Zagreb na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu, na ratarskom odsjeku.

Ambiciozan i vrijedan, paralelno sa studijem pohađao je i završio Srednju medicinsku školu. Već zarana zanimao se za entomologiju i za zaštitu bilja pa je već od druge godine studija volontirao u Zavodu za entomologiju. Pred završetak studija, 1949. zaposlio se u Gradskoj mljekari Zagreb, gdje je šest mjeseci radio kao šef laboratorija.

Poslije diplomiranja radio je godinu dana (1950-1951.) u Novoj Gradiški. Od 1951. do 1953. bio je referent u Fitosanitetskoj stanici u Rijeci. Tada je prešao u jednu od 16 netom uspostavljenih Graničnih stanica za zaštitu bilja, onu u Rijeci, gdje je do 1967. radio kao inspektor za zaštitu bilja, na obveznoj zdravstvenoj kontroli bilja u prekograničnom prometu pošiljki. Za službovanja u Riječkoj stanici, 1958. odlazi u SAD, New York. Tamo je u trening centru Ministarstva poljoprivrede SAD-a pohađao tečaj iz biljne karantene. Pohađao je poslijediplomski studij iz zaštite bilja – entomologija i neke druge specijalističke tečajeve.

Godine 1967. premješten je u Graničnu stanicu za zaštitu bilja u Zagrebu u kojoj kao vrstan specijalist ubrzo postao *spiritus movens* biljne karantene Jugoslavije, a zagrebačka Granična stanica za zaštitu bilja njegovom zaslugom promaknula se u centar koji inicira, oblikuje i usklađuje državne propise s mnogobrojnim europskim i svjetskim propisima iz biljne karantene. Umirovljen je 1990. godine na dužnosti šefa Granične stanice za zaštitu bilja u Zagrebu.

U domaćim časopisima objavio je 29 stručnih i znanstvenih radova iz područja propisa biljne zaštite, o unaprjeđenju biljne karantene, o organizaciji i metodama inventarizacije biljnih bolesti i štetnika, o važnosti biljne karantene u sjemenarstvu i o suvremenoj biljnoj karanteni u biljnoj zaštiti uopće. Iz opsežnog opusa ing. Miloševića do umirovljenja, valja istaknuti dva uratka: „Program modernizacije i unapređenja granične službe za zaštitu bilja SFRJ do

1980. godine“, tiskan u 6 tomova 1971. godine i „Priručnik o karantenskim biljnim bolestima i štetočinjama SFR Jugoslavije“, tiskan 1980. godine.

Izdavač tih djela bio je Institut za zaštitu bilja Zagreb, a uredništvo i izbor autora za pojedina područja povjereni su kolegi Miloševiću, neprikosnovenom poznavatelju te problematike.

Priručnik na 500 stranica za svaku od 161 obrađene karantenske vrste navodi sinonime, glavne domaćine, rasprostranjenost, simptome, ekonomsku važnost, način prenošenja, način pregleda, determinaciju te potom predlaže karantenske i druge mjere borbe za svaku od obrađenih jedinica. Po tome je to djelo do danas nezamjenjivo u području biljne karantene.

Aktivnost kolege Miloševića ogleda se i u sudjelovanje na brojnim domaćim i međunarodnim skupovima, što potvrđuje 30 vrela u zbornicima s tih skupova. U domaćim časopisima u devet navrata dao je prikaze, osvрте i recenzije na entomofaunistička istraživanja Jugoslavije, o rasprostranjenost dnevnih leptira Jugoslavije, kataloge faune Jugoslavije i dr.

Koautor je u dva domaća i tri inozemna izdanja knjiga i priručnika. Bio je suradnik na projektima Prirodoslovnog muzeja u Rijeci, Hrvatskog prirodoslovnog muzeja u Zagrebu, Instituta za zaštitu bilja, Zagreb, Ekonomskog instituta u Rijeci i Jadranskog instituta u Zagrebu.

Nakon odlaska u mirovinu sav interes usmjerio je na temeljna entomološka istraživanja, kartiranje i inventarizaciju entomofaune Hrvatske, ali i Slovenije. Kao veliki zaljubljenik informatike i kao vrstan kompjutoroš otvorio je BOGOMIROVU STRANICU, (http://free-zg.htnet.hr/Bogomir_Milosevic/gradja.htm), koju je revno i temeljito održavao.

Na web stranicama Hrvatskog entomološkoga društva pod naslovom Bibliografija navode se 44 jedinice (7 jedinica građe za entomološku bibliografiju i 37 pregleda inventara entomofaune Hrvatske), 5 navoda iz zaštite prirode i 4 iz forenzičke entomologije. Aktivnost kolege Miloševića bila je izuzetno mnogostrana.

U Hrvatskom entomološkom društvu (HED) bio je član upravnog odbora, član uredništva časopisa *Entomologica Croatica*, urednik web stranice HED-a, predsjednik Hrvatskog entomološkog društva od 1988. do 1996. Za Počasnog predsjednika HED-a izabran je 30. studenoga 2007.

Bio je član Hrvatskog ekološkog društva u Zagrebu, član društva „Znanje za okoliš“. Od 1974. bio je član European Invertebrate Survey, član European Society of Entomologists (ESE, od 1996.) te The Phasmid Study Group (od 1996.).

Za života dobio je više nagrada i priznanja:

Zlatnu značku Slovenskog entomološkog društva Štefan Michielija (1982.); Društveno priznanje i plaketu Jugoslavenskog entomološkoga društva (1986.); Povelju Saveza društva za zaštitu bilja Jugoslavije (1987.); Zlatnu medalju Hrvatskoga društva biljne zaštite (2003.). Bio je počasni član Slovenskog entomološkog društva Štefan Michielija (2002.) i Hrvatskog biospeleološkog društva (2006.).

Mi koji smo imali povlasticu živjeti i raditi s kolegom Miloševićem pamtit ćemo ga prije svega po naglašenim ljudskim vrlinama. Bio je smiren, strpljiv, samozatajan, radišan i dobrohotan suradnik. Svoje znanje i sposobnosti nikad nije isticao. S osobitim zadovoljstvom prenosio je svoje znanje i iskustva drugima, naročito mlađima suradnicima, kojima je i bilo najpotrebnije.

S osobitim poštovanjem i velikom zahvalnošću čuvat ćemo dragog kolegu Miloševića u našim sjećanjima.

Iskreno suosjećamo s obitelji i rodbinom.

Neka mu je vječna slava i hvala.

Miroslav Harapin & Zvonimir Ostojić

NOVOSTI IZ HDBZ

STRUČNA EKSKURZIJA

Hrvatsko društvo biljne zaštite nastavlja tradiciju organizacije stručnih ekskurzija simboličnim povratkom na odredište prve stručne ekskurzije organizirane u **Vukovar** prije 10 godina.

Stručna ekskurzija bit će organizirana 9. i 10. rujna 2016.

Upravni odbor odlučio je ponovno posjetiti grad heroj, Vukovar. Velike su se promjene dogodile u posljednjih 10 godina. U prvom posjetu Vukovaru bili smo svjedoci stradanja grada i njegovih stanovnika u vrijeme Domovinskog rata. Vukovar još uvijek duboko proživljava posljedice razaranja i možemo reći da je grad kontrasta koji sigurnim koracima ide naprijed. Htjeli bismo doživjeti i drugu stranu Vukovara, grada smještenog na dvije rijeke, Vuki i Dunavu, u zagrljaju Slavonije i Srijema, prošetati njegovim ulicama i uvjeriti se kako je to grad bogate kulturne baštine, povijesnog naslijeđa i tradicije. Zato ćemo posjetiti dvorac Eltz, Muzej vučedolske kulture i druge znamenitosti grada.